

de velvillige Overvejelser, som jeg ved er i Gang med Hensyn til dette Spørgsmaals endelige Løsning — altsaa Spørgsmaalet om Eftergivelse af Skatten —, maa slutte med det Resultat, at Skatten bliver eftergivet. Jeg ved, at Befolkningen paa Thurø i høj Grad stoler paa at have den højtærede Finansministers Øre i denne Sag. Man har forstaaet den velvillige Maade, hvorpaa Deputationen blev modtaget, saaledes at man sikkert venter, at hvis en Mulighed derfor er til Stede, vil Eftergivelse af det tabte Beløb finde Sted. Jeg vil dog meget beklage, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen i sin Omtale af denne Sag og af Kalundborg-Banksagen kom ind paa en udførlig Fremstilling af den Maade, hvorpaa han tænkte sig, at en Krisefond kunde etableres, en Krisefond, hvorigennem Sparere, som tabte Penge ved Sammenbrud af Banker, kunde faa Erstatning, og at han i Forbindelse med den Sag udtalte, at denne Krisefond kunde komme til at virke med tilbagevirkende Kraft paa Spareindskuddene i de to Banker i Kalundborg og paa Thurø. Jeg finder Anledning til at advare imod at fremsætte saadanne Udtalelser her i Tinget, for det første fordi det jo er ganske utænkeligt, at en saadan ny oprettet Krisefond kunde faa tilbagevirkende Kraft, men særlig fordi der gennem saadanne Udtalelser vækkes Forhaabninger hos en Del af Sparere i de sammenbrudte Banker om, at der maaske dog til sidst kunde vise sig Chancer for, at de kunde faa alle deres tabte Penge tilbage. Jeg finder det ganske unyttigt og meget beklageligt at vække saadanne Forhaabninger hos en Del af disse Mennesker; mange af dem er ganske smaa Sparere, som har mistet deres Penge.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Samarbejde mellem Andelsforeningerne paa Landet og Arbejdernes kooperative Organisationer i Byerne, og han mente, at den Uvillie mod Landbruget, som eksisterede mange Steder i Byerne, var næret af den socialistiske Presse og hvilede paa ganske falske Forudsætninger, thi de store Priser paa Landbrugsprodukter, som nu betales omkring i Byerne, havde slet ikke deres Aarsag i, at Landbrugerne trak Bybeboerne op. Ganske særlig nævnte det ærede Medlem Spørgsmaalet om Mælk og det Forhold, at Prisen paa den var fordoblet fra det Øjeblik, da den gik fra Stald døren, til den kom til Landbrugerens Hjem i Købstaden. Jeg vil overfor disse Bemærkninger sige, at de Beklagelser, som er fremkommet i Byerne

angaaende de Spørgsmaal, er saare berettigede. Det er jo slet ikke saaledes, som den højtærede Landbrugsminister udtaler, at Landbrugerne er saadanne uegennyttige Væsener, der nærmest arbejder for Snak og Tak og ikke tænker paa at faa det mest mulige ud af deres Gerning. Jo, saamænd gør de saa. Vi har liggende ca. 20 Skridt fra Svendborgs Grænse, altsaa faktisk i den Del af Svendborg, der er sammenbygget med Huse i Landdistriktet, et Mejeri, der hedder „Svendborg“, og som har sine Mælkevogne kørende i Byen, og som tager nøjagtig samme Pris, som alle andre Mælkeleverandører tager. Men det er et Andelsmejeri, og alle Andelshaverne er Landbrugere fra Omegnen, som faar deres Mælk behandlet der og saaledes faar hele Udbyttet af den efter det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby's) Mening ganske ublu Pris, som maa betaales for Mælk. Men naar det ærede Medlem talte om dette Samarbejde, som han mente vilde være ønskeligt, mellem Arbejdernes kooperative Organisationer og Andelsorganisationerne, vil jeg gøre ham opmærksom paa, at vi i Svendborg har en Organisation, der hedder Arbejdernes Forbrugsforening, at denne har lavet et Samarbejde med et Mejeri, der ligger i Byens nærmeste Opland, og at Forbrugsforeningen faar Mælken leveret derudefra og leverer den til Kunderne inde i Byen, men at den Mælk ikke kan leveres, Kunderne en Øre billigere end den Mælk, der leveres fra private Leverandører eller fra Andelsmejeriet „Svendborg“. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Rabat, som Arbejdernes Forbrugsforening faar paa Mælken, naar de afhenter den ude paa Mejeriet i Skaarup, er 5 Ø. pr. Liter Mælk. Forbrugsforeningen faar Mælken 5 Ø. billigere, end Prisen er inde i Svendborg By, naar Mælken udleveres fra Vognene. Af disse 5 Ø. skal Kuskene, som kører Mælken rundt i Byen, have de 4, saaledes at der kun bliver 1 Ø. tilbage til Forbrugsforeningen i Fortjeneste, men af denne ene Øre skal afholdes Udgifter til Vogne, Slæder og Spande og deres Vedligeholdelse og til den Administration, som ogsaa skal til, og som heller ikke kan være helt gratis. Den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) vil af dette forstaa, at der er ingen Vej frem med Hensyn til en Forbindelse mellem Andelsforeningerne ude paa Landet og Arbejdernes kooperative Organisationer inde i Byerne. Hele Fløden skummes af Landboerne, og den skummede Mælk faar vi inde i Byerne til forhøjet Pris.